

VESZPRÉMMEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden esütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 16 kor. Fél évre 8 kor.
Hegyed évre 4 kor.

Lelkészek, tanítók, közéleti jogyaók 12 koronáért
kapják a lapot.

Helyes szám ára 16 fillér.

Felélés szerkesztő és lapfőigazgató:

Hj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Veszprém, Kossuth Lajos-utca 22.

Telefon: 174.

Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok
az utóán is árusítottak.

Jobbra-balra.

Tirpitz német tengerészgenerális háborus uszítónak neveztek még a saját hazájában szociálisták is (hát még nálunk!), amiért azt merete mondani, hogy a buvárhajók fogják megteremteni a békét. Mink nem kételkedtünk az ősz generális jóhiszeműségében, azonban — megvalljuk — nem hittük volna, hogy *ilyen hamar megerősítik az állítását az angolok.* Maclay József angol hajózási hivatali főnök ur azonban őszintén elordította magát Amerika felé, hogy zsiensen már a segítséggel, mert már annyi hajójuk sincs az angoloknak, hogy katonáikat átszállítsák a tulsó partra, ha a német a tengernek szorítja őket. És a nagylelkű Wilson természetesen a segítséget újra, sietve — megígéri. Sőt a németek teljes leveretését is, mialatt azonban az angolok lassan, de biztosan kotródnak el Ypern tájékáról. — De hát a fő az, hogy Haig és Foch angol hadvezérek tökéletesen meg vannak elégedve briceszbe bujtatott katonáik bátorásával. Persze ők nem értenek magyarul s nem tudják, hogy jó magyar dialektussal kiejtve mit jelent az ő nevük. Ha tudnának, mingyárt megállapíthatnák, hogy bátor angol katona helyett mi rejlik a — briceszben.

A főrendek.

Amire a magyar országgyűlés népképviselője — sajnos — képtelen volt, azt hétfőn megcselekedte a főrendiház törvényhozó testülete. Felemelkedett arra az erkölcsi magaslatra, amelyen háboru első évében a képviselőház is állott, ahonnan azonban lebukott, amelyet elfoglalni pedig ma egyedüli kötelessége minden igaz hazafinak: az *erők egyesítésének* álláspontjára.

Szeretnők nem pártpolitikai nézőszögből vizsgálni a magyar főrendiház e történelmi jelentőségű állásfoglalását. De tudjuk, hogy azok, akik mindig mindent pártpolitikai, sőt igazabban *egyéni* szempontból bírálják el, s akiknek tehát a főrendiház határozata vereséget jelent, — megint csak politikai célra fogják azt kihasználni.

Lássuk a főrendiház határozatát:

A főrendiház a felhatalmazási javaslatot általánosságban a részletes tárgyalás alapjául elfogadja, de kimondja, hogy a választójognak széles demokratikus alapon való kiterjesztését óhajtja ugyan, de csak úgy, ha az *esetleges Magyarországi fennállását biztosító magyarságnak szupremáciája megfelelő kulturális és erkölcsi garanciák mellett nem lesz veszélyeztetve.* A mai megpróbáltatások idejében, midőn elsősorban megértésre és egységre volna szükség, a választójog kérdése az, amely az ország *belső békéjét* felzavarta. Sajnálatlalt

észleli a magyar főrendiház, hogy a pártok között folytatott tárgyalások még eredményre nem vezettek, holott az *ellentétek már nem oly nagyok*, hogy áthidalhatók ne lennének. A magyar főrendiház ennél fogva hazafias *aggodalommal* nézi azt a törekvést, mely a Ház feloszlásával és a nemzetre való hivatkozással akarja a kérdést megoldani. Hazafias kötelességének tartja tehát a magyar törvényhozást figyelmeztetni, hogy a választójog kérdését az *ellentétes nézetek kiegyenlítésével* megoldani igyekezzen. Nem tartja ugyanis megengedhetőnek, hogy ezen kérdés felvetésével és felszínre tartásával a *világbéke lehetősége hátráltassék*, mert ellenségeink a gyűjtünk dúló politikai viszálykodásból erőt gyűjtjenek a kitarthatóhoz és politikai mozgalmainknak nagyobb jelentőséget tulajdonítanak, mint amintőt azok megérdemelnek. Nem szabad a katonailag legyőzhetetlennek bizonyult nemzetet a végleges győzelem lehetőségétől az által megfosztani, hogy az életfentartáshoz szükséges munkában megakadályozzuk.

Nem hagyhatja továbbá figyelmen kívül azt a körülményt, hogy a mostani választás *azokat fosztaná meg érdemtelenül politikai jogok gyakorlásától*, akik még a harctéren vannak, mert veszedelmes volna most, mikor higgadságra volna szükség, a hadsereg kötelességeit megbolygatni. A főrendiház a trón és hazza iránti kötelességet vél teljesíteni, midőn ebben a sorsdöntő órában fölemeli szavát. Az *országgyűlés feloszlatásának joga felségjog*, távol áll tehát a főrendiháztól, hogy a jog gyakorlására befolyami akarjon, de hazafias óhaja az, hogy a jog gyakorlásából erő, *údv és dicső feladja* trónra és nemzetre egyaránt. Élénk emlékeztetés van, hogy az 1915. évi IV. törvénycikk a háboru alatt történő választásokat *erkölcsi lehetetlenségnek* minősítette. Nem szeretné tehát abban a pillanatban, amikor a nemzet a hön óhajtott világbékéhez közelebb jutott és mikor egyetértésre legnagyobb szükség lesz, az országot egy választás izgalmainak és *előre nem látható esélyének* kitéteni. Ez a hazafias aggodalom indította a főrendiházat, hogy figyelmeztető szavát a törvényhozáshoz intézze és arra *főhívja*, hogy *magyar és magyar között meg egyezést létesíteni* és ezzel azt a nagy veszélyt, amely ezen történelmi pillanatban a világbéke megkötése előtt érhetné a hazát, — ha viszályonás volna tagjai között — böcs belátásával és jóindulatával elhárítani hazafias kötelességének tarisa.

Most pedig kérdezzük, van-e olyan vakmerő e hazában, aki ezt a határozatot pártpolitikai célzatúnak meri állítani? Nem Andrásyékhoz, nem Károlyi Mihályékhoz és nem a radikálisokhoz intézzük ezt a kérdést, mert ezek csakugyan vannak olyan vakmerők, hogy önző érdekeikért mindenre képesek, hanem a józan, becsületes magyar hazafiaktól.

Pártpolitika-e az, ha a magyar törvényhozás konzervatív tagjai *széles kiterjesztését* óhajtják egy demokratikus reformnak, de úgy, hogy honfoglaló őseink utódainak, a *magyarságnak* év-

ezredes vezető szerepe alá ne süllyedjen, sok küzdelem árán megszerzett műveltsége ostoba, durva tanok által le ne romboltassék, Istenbe vetett erős hite s ezzel együtt járó szépre, jóra, nemesre való hajlandósága el ne raboltassék? Pártpolitika-e az, ha a főrendek azokat a nem is olyan nagy ellentéteket kívánják elsimítani, amelyek a nemzet *belső békéjét* feldolják és hátráltatják dicső fegyvereink végső diadalát, a világbékét? Pártpolitika-e az, ha ez előkelő testület nem akarja megfosztani a jogok gyakorlásától azokat, akik érettek a harctéren véreznek és nem szeretné látni, hogy a király házfeloszlato felségjogának gyakorlásából nemzet és uralkodója között csak félreértés is származnék? Pártpolitika-e, ha a *magyarnak a magyarral* testvéries egyetértését óhajtják átkos pártoskodás és széthúzás helyett?

Nem, ez nem pártpolitika. Ez a legtisztább, legönzettelenebb hazafias politika, amit valaha törvényhozó testület csinált. És nem szolgálta pártérdeket sem az indítványt benyújtó gróf *Majláth József*, aki hangsúlyozta, hogy indítványa *nem irányul pártok ellen*; aki csak összetartásra buzdított személyes gyűlölködés helyett s utalt arra, hogy a dolgozó Magyarország előtt a törvényhozásnak kell jó példával előjárni. Nem pártérdekből szólt fel gróf *Apponyi Henrik*, aki azt bizonyította, hogy a radikális választójog *nem a népet* juttatja a hatalomhoz, hanem csupán a lelkiismeretlen vezéreket, akik háborus uszítók, mint a francia Clemenceau és az angol Lloyd Georg. *Chorin Ferenc* is csak tulzott ovatosságból kívánta mellőzni a határozat szövegében a kulturális és erkölcsi garanciákat, nem pártérdekből, mert hiszen később álláspontját megváltoztatta. Nem pártérdek vezette a tudós egyetemi professzort, *Concha Győzöt*, aki azt fejtegette — s erre büszkék vagyunk —, amit az egész választójogi válság alatt legelőször a *Veszprémmegyei Ujság* hangoztatott (s csak néhány nappal utóbb a Budapesti Hírlap), hogy a képviselőháznak háboru alatti feloszlása az azt tiltó 1915. évi IV. t.-c. hatályon kívül helyezése nélkül *alkotmányjogi lehetetlenség*; s aki, hogy az alkotmányt megmenthesük az esetleges csorbától, kiegészítette Majláth indítványát a király felségjogának tiszteletbentartását hangsúlyozó szöveggel. És nem pártpolitika vezette

gróf Károlyi Gyulát, amikor a radikális választójog híveit és nem a munkapártot szólította fel az engedékenységre, mert — ugymond — ha a munkapárt aggodalmai nem válnak be, *mehetünk tovább* a jogkiterjesztés terén. De ha beválnának, *már nem tehetjük jóvá* a nemzet ellen elkövetett vétünkét. És csak a szüntiszta valóságot állapította meg, amikor reámutatott, hogy a demokrácia, függetlenség, pacifizmus mind csak hamis jelszavak, amelyeknek örve alatt az ántánt ügynökei, a nemzetiségi agitátorok és az ősi erőnkben bizalmatlanok vezeték félére a népet.

Nem befolyásolt azon a nagyjelentőségű főrendiházi ülésen senkit sem önös pártérdek, *Wekerle* Sándor miniszterelnököt sem, aki pedig vitázott Chorinnal, Conchával és Károlyival, de aki újra hangsúlyozta, hogy a nemzeti érdekek biztosítása a választójognak *nem betűszerinti értelmezésében* rejlik. Ezt megéri és lelkével megéri minden hű fia e hazának. A főrendiház csak elöget tett annak a feladatnak, ami a konzervatívizmus etikai követelménye, hogy mindama jó és értékes alkotást, amit a liberálisizmus előhaladása teremtett meg, féltékenyen megóvja és megőrizzé a nemzet számára.

De ha Andrássyék minden áron pártpolitikát akarnak látni e figyelmeztető határozatban, ám legyen úgy. Ez esetben megállapíthatjuk, hogy a radikális arisztokraták itt is csufos kudarcot vallottak. —chl.—

Politikai hírek.

== Szociálista gyűlés Pápán. A pápai szociáldemokrata párt a múlt vasárnap népgyűlést tartott, persze az általános titkos választójog érdekében. *Horváth János* győri „elvtárs” mondta el egy óra hosszáig, amit az ilyen „vezér” urak szoktak mondani a jóra való derék munkásság heccelésére. Hogy milyen hűséggel ragaszkodnak ezek a vezér urak az igazsághoz, annak jellemző példáját adta ez a pápai összejövetel. A vezér ur ugyanis a többi „mungó” között támada dr. Antal Gézá, Pápa város illusztris képviselőjét is, mint aki *konzervatív* szempontból ellensége a szavazati jog demokratikus kiterjesztésének. Ez már olyan vastag valótlanság volt, hogy *Halász Mihály*, a pápai szociálista párt elnöke indítatva érezte magát a vezér ur szavait megfelelni és kijelenteni, hogy *Antal Géza a 24 éves korhatárnak és a magyarul írni-olvasni tudásnak a hiva* a választójog kérdésében. Tehát *nem konzervatív* felfogása. — Hát ennyire hihefnek a munkások a közjük leszalasztott szónokló vezér uraknak.

~~~~~  
**Adakozzunk az elesett hősök özvegyei és árvaí javára!**  
~~~~~

Kormányválság.

Hirlapi támadások és uszítások. — Andrássyék felkínálkozás. — Apponyipárti képviselő Apponyi ellen. — Wekerle az erők egyesítéséről. — A főrendiház a megegyezés mellett. — A házfelosztás jog- és alkotmányiserelem volna. — Megegyezés lesz, de nem koncentrációval. — Andrássyék alkotmányreformmal fenyegetőznek.

A kormányválság utóbbi napjai a hirlapi cikkekben, nyilatkozatok jegyében teltek el. Legelőször is örgróf *Pallavicini* György, a miniszterelnökség pol. államtitkára és gróf *Andrássy Gyula* veje támadt neki a Pester Lloydban Szerényinek és Windischgrätznek. A tízhónapos válság történetét azzal okolja meg, hogy „az ügyek vezetése nem azoknak a kezébe került, akik mint elismert politikai vezetők első helyen állottak.” Szóval azt akarja mondani, hogy a baj az volt, hogy nem apósa: Andrássy lett a miniszterelnök. Komikus, hogy ő a személyi túlekedést csak ez év januáriától kezdve számítja, holott tavaly óta, amióta a koalíció kormányra került, egyebet sem tettek, mint a hatalomért veszekedtek egymással. Windischgrätz herceget „mesterkedés”-sel vádolja, aki a királyt a házfelosztás lehetetlenségéről informálta, Szerényit pedig azzal, hogy *önmaga* kínálkozott fel miniszterelnökkéjöltnék. (Ez utóbbi vadját estére helyreigazította.) Azt kérdi, hogy minek a válság, hiszen a választójog elhalasztását *Wekerle* is megcsinálhatta volna. (Hát miért nem engedte ezt Andrássy Gyula megtenni?) Azzal végei cikkét, hogy nem szabad iskolát csinálni abból, hogy akik egész életüket és komoly munkásságukat egyellen politikai célnak szentelték, „ezt el nem érhették.” Miért ne lehetne Apponyi a miniszterelnök. — kérdezi — ha *Wekerle* megbukott? Világos, hogy mindezekkel apósa: Andrássyra célzózat, mert hiszen Apponyi nem volt mellőzve, ő miniszter volt. *Szerényi* József ezt a támadást erőlyesen visszautasította ugyszintén *Windischgrätz* Lajos is, aki a *Wekerle* bukását azzal indokolja meg, hogy „bizonyos körök (Andrássyék) a kormányt oly irányzatba akarták belekényszeríteni, annak álláspontját lekötöni, amely irány a jelen pillanatban politikai harcok bekövetkezésével járt volna.”

Gróf *Apponyi* Albert is irt egy lemondó hangu nyilatkozatot, amelyben azt mondja, hogy *Wekerle* hivatott legutóbbi képviselőházi beszéde után a megegyezés keresztülvételére. Reméli azonban, hogy ezt minél kevesebb surlóddással fogja tenni. Ő ugyan nem támogathatja és a volt függetlenségi párt nagy része sem és örül, hogy ezek közül egy sem volt jelen az orsz. kaszinó második kompromisszumos vacsoráján. Erre *Kovácsy Kálmán* *Apponyi* párti képviselő, aki nem valami finom modoru ur (ez átkozta meg Tiszát 1912-ben) elég vastag stílusban kijelenti, hogy ő az első vacsorán igenis részt vett és *Apponyinak* semmi joga sincs a második vacsoránál való elmaradásukból következtetést vonni, mert ők *ki fog-* *nak tartani a megegyezés mellett, sőt tovább is mennek.* Elég volt az Apponyi imádatból!

Gróf *Andrássy* Gyula is irt cikkeket, persze *lészija benne a szociálistáknak* a munkapárt ellen és az ő *egyéni becsületét* (?) emlegeti, ami miatt nem közeledhetnek. De — ugymond — közeledjék a munkapárt, ha már addig elment, még tovább. Ez persze olyan kis becsalogatás féle. Nem is volna rossz, ha most a munkapárt venné fel köcsijára *Andrássy* urat, aki *Fortuna* szekeréről lecsuszott.

Amíg a jó urak írka-firkálnak, a válság csendben, de biztosan közeledik a megoldás felé. Hiába akarják elhíresztelni, hogy *Wekerle* nem enged s azért nem bír megegyezni Tiszával, ez csak biztatás akar lenni *Wekerle* nének, hogy ne engedjen! De *Wekerle* a Sakkör lakomáján hatásos pohárköszöntőben kifejtette, hogy a képviselő ne függjön semmi-

féle *külös* megegyezéstől és befolyástól, csupán a saját hazafias meggyőződésétől. *Ónálló* erőiket csak úgy biztosíthatjuk, ha itthon *egyetértünk, tehát* hátra a személyi versenggel és *egyesüljön minden nemzeti lényező!* És a *megegyezés meg is lesz.* Már a néppárt is akarja és a tekintélyes politikusok, akiket a király újból meghallgatott, mind ezt támogatják.

Még más nagyjelentőségű lépés is történt a békés megoldás felé. A főrendiház tüntetést melléte. Gróf *Majláth* József az indennitás tárgyalásánál hazafias érzelmi indítványt adott be, amely szerint a főrendiház a demokratikus választójogot kívánja ugyan, „*de csak úgy, ha az ezeréves egység Magyarországot fenntartását biztosító szupremációját megfelelő kulturális és erkölcsi garanciák mellett nem veszélyeztetve.*” Több hozzászólás után, amelyek közül igen értékes volt dr. *Concha* Győző egyetemi tanáré, aki azt fejtegette, hogy a házfelosztás nemcsak erkölcsi, de jogi lehetetlenség is az 1915: IV. t. c. hatályon kívül helyezése nélkül, mert különben *alkotmányiserelem lenne* (amit mink fejtegetünk legelőször), — legérdekesebb pedig gróf *Károlyi* Gyuláé volt, aki meg a hamis jelszavakkal küzdőknek és a *pacifistáknak* (tehát gróf *Károlyi* Mihálynak) mondogatta meg, az indítványt őt szó ellenében 115 szóval elfogadták. *Wekerle* is beszélt, ismételvén a megegyezéshez való hajlamát.

A napokban már állítólag el is dől a válság kérdése, öfelsége meghizza *Wekerle* t az új kormányalakítással. Hir szerint *nem lesz* koncentráció, csak a 48-as alkotmánypart higdigadt elemeiből alakul a kormánypart (persze a munkapárt ellenzéki támogatásával), valószínűleg azonban nagyobb változások lesznek az államtitkári és főispáni karban.

Amint előre látható volt, *Andrássyék* nem nyugosznak bele a sorsukba. Már „*ellenforradalom*”-nak minősítik a főrendiház határozatát és most már *lészítják* a szociálistákat. Azt az álláspontot hirdetik ugyanis, hogy a *Vázsonyi*-féle javaslat *már kompromisszum* volt (?). Ha most a munkapárttal lesz megegyezés, ez a kompromisszum semmis lesz, szabad kezet nyernek és követelni fogják a *Vázsonyi* javaslatnál is radikálisabb általános választói jogot és a *főrendiház*nak, aőt az alkotmánynak a reformját, mert az *utóbbi* napok *jelenségei* miatt arra szükség van. Gróf *Apponyi* Albert pedig most arra biztatja a híveit, hogy *megint legyenek függetlenségek*, de ezek — féltve a kinevetetéstől — nem akarnak kötélinek válni. — Szóval ha nem ők vannak a hatalmon, akkor már az alkotmány sem jó nekik!

Hírek.

— A királyné nevenapján ápr. 27-én a veszprémi székesegyházban megtartott ünnepi misét a megyéspüspök távolléte miatt *Kránitz* Kálmán felsz. püspök végezte segédlettel.

— Polgári érdemkereszt. Öfelsége egy jótékonyágáról közismert főuri nőt, gróf *Jankovich-Bésán* Endréné, szül. Szentkereszthy Janka bárónőt, a veszprémi közéletmezzési kormánybiztos nejét az I. oszt. polgári hadiérdemkereszttel jutalmazta a hadi-jótékonyág terén szerzett kiváló érdemei elismeréséül. A méltán megérdemelt kitüntetés széles körben osztatlan örömet és meglepődést kellett.

— Igazságügyi kinevezések. A király dr. *Sándorfi* Kamil budapesti törvényszéki bírót, dr. *Sándorfi* Miksa nyug. veszprémi járási orvost, a *Ferenc* József-rend lovagjának jeles képzettségű fiát és dr. *János* Aurél kir. kurjánál beosztott törvényszéki bírót, a kiváló jogászt, néhai *János* Ágoston veszprémi felsz. püspök unokaöccsét jelenlegi székhelyükön a VII. fiz. osztályba léptette elő.

— Állatorvosi kinevezések. A földmivelésügyi miniszter *Havas* Jakab állategész-

létségi miniszter 1916. aug. 19-án kelt 3743 rendeletében megállapított díjtételek kétszeresét számíthatják fel. Megjegyzendő azonban hogy a bérkocsi- és fuvardíjakra nézve a jelenleg érvényben levő szabályrendeletnek, illetőleg az 1916. évi május 6-án 62.088. E. M. sz. a. kiadott körrendelet utasításai az irányadók ezentul is.

— A balatoni kőrut kiépítése. A balatoni kőrut első sífok—balatonföldvári szakasza megépült és a második útszakaszhoz, a Balatonföldváról Boglárig húzódó részhez is hozzáfogtak, azonban a háború az építkezést megakasztotta. Mivel a kormány az utépítést folytatni kívánja, a napokban a kőrut veszprémvármegyei részének bejárását eszközölték. A kereskedelemügyi minisztert Hartig Sándor miniszteri tanácsos képviselte, a Balatoni Szövetséget Ovdri Ferenc dr. ügyvezető alelnök. Résztvettek még a bejáráson Forster Gyula, Molterer János és Rauszek Jenő műszaki tanácsosok. A bizottság Balatonalmádnál kezdte a bejárást. A bizottság egybehangzó véleménye szerint a kőrutat legcélszerűbb lesz úgy megépíteni, hogy a kenesei téglaveetőig a vasuti sín párt kövesse, a téglaveető előtt azonban menjen fel a magaslatra és a Rákóczi nagy szifla mellett elhaladva és a magaslaton tovább menve, az aligai leereszkedőnél jöjjön vissza a partra. Az aligaiak és világosiak kívánságára a közvetlen parti utat is megtervezik, azonban előreláthatólag olyan nagy költségeket igényelne a parti építkezés, hogy a kiviteltől szó alig lehet.

— Újabb burgonya rekvirálás. Mivel az előző burgonyarekvirálás eredménye feltűnően rossz volt, a közéleti miniszter rendelete folytán dr. Bibó Károly alispán egy újabb pótrekvirálást volt kénytelen elrendelni. Ez a pótrekvirálás az alispáni rendelet vétele után azonnal vette kezdetét és házról-házra járás mellett, városokban, immár Veszprémben is, a polgármester által kiküldött két városi alkalmazott, községekben pedig a jegyző vagy helyettese és egy előjárásági tag által hajtandó végre és május 15.-ig feltétlenül befejezendő. Minthogy vármegyénkben a burgonyavetés ideje már befejeződött, különösen a vetőmag céljaira visszahagyott, de el nem vetett a általában bármily okból feleslegessé vált minden legkisebb burgonyakészlet feltétlenül igénybe veendő. A készletekből csupán a következő mennyiségek hagyhatók vissza: házi szükséglet címén a nehéz testi munkát végző felnőtt családtagok és állatandók részére személyenként és havonként 8, egyéb állatandók részére személyenként és havonként 5 kilogramm június 30.-ig számítva. Gazdasági szükséglet címén az időszakos és gazdasági munkások részére, az ellátásuk idejére, de legfeljebb három hónapra fejenként és havonként 12 kilogramm. A rekvirálás eredményéről először május 8.-án, másodsor május 15.-én kell jelentést tenni az alispánnak és pedig táviratilag. Az alispáni rendelet szigorú rendelkezéseket szab ezenkívül a burgonyakészletek beszállításáról és személyesen teszi felelőssé ezért a főszolgabírákat. Hazafias kötelességteljesítésükre apellál az eljáró közegeknek, mert hiszen a szülőddő ellátatlan lakosság élelméről van szó. Ha nem lenne kellő eredménye a pótrekvirálásnak, akkor a katonai karhatalom mellett való rekvirálás elkerülhetetlenné válik. Végül közli az alispán, hogy a szükséges intézkedéseket megteszi az irányban is, hogy a rekvirált burgonya az Orsz. Burgonyaközvetítő Iroda által szükség esetén közérő kirendelésével is a lehető legrövidebb időn belül leszállíttassanak. — Nincs sok szavunk az újabb intézkedéshez, amelyet a kényszerűség parancsolt. Csak annyit, hogy a hazafias áldozatkészségnek nincs és nem is lehet határa. Sorscsapás az, amelyet mindnyájunknak megadással és kitartással kell elviselnünk. Szerencsére már nem sokáig.

„DIADAL“

ruhafestéket használjon, ha szépen és jól akarja a ruháit festeni.

Ara csomagonként 70 fillér.

Egyedüli raktár:

STEINER BÉLA drogéria
Székesfehérvár, Kossuth-u. 7.
Viszontelárusítóknak árkedvezmény

KÖLCSÖNÖKET

köztisztviselőknek, nyugdíjasoknak fizetési előjegyzésre életbiztosítással kezesség nélkül, továbbá földbirtokokra, házakra ötven évtől egész hatvanöt évi törlesztésre, második helyre tíz évi törlesztésre.

Veszek örökségeket, házrészeket, életbiztosítási kötvényeket, exstnemleket.

farádi BALOGH CONSTANTIN

BUDAPEST, VI., Vörösmarty-utca 41. szám.

Telefon 170—91. (Válaszbélyeg csatolandó)

Viszketegséget, Sömört, Riüht

leggyorsabban elmulasztja
a D. Fleisch-féle eredeti
törvényesen védett

„Skaboform Barna-zsir“

Nincs szaga, nem piszkít. Mindig eredeti pecsétetes Dr. Fleisch-félt kérjünk.
Próba tégely 2-30 K, nagy tégely 4 K,
családi tégely 11 K.

Veszprém és vidéke részére főraktár:

Kocsuba Emil „Fekete sas“ gyógyszerháza
Veszprémben.

Vételnél a Skaboform-védjegyre ügyeljünk.

Iskolaszerek, rajzszerok, papírok,
minden e szakba vágó cikkek a
lehetőleg áron kaphatók

PÓSA ENDRE

könyvkereskedésében

Veszprém, Rákóczy-ter. 3. sz.
(Saját ház.) Telefon 93.

Minden iskolában használható
tankönyvek raktáron vannak.

BIRTOKOKAT

keresek megvételre, tekintet nélkül területmükre. Közlendő a birtok miveltési ága, termérték, a birtok tehertételei, részletes leírása az épületeknek, fundus instruktus részletezése, vasuti állomás a birtok ára.

Ajánlatokat kér:

farádi Balogh Constantin

banküzlet

Budapest, VI., Vörösmarty-utca 41.

Telefon 170—91.

Nemzetközi

Halottszállítási

Iroda

Budapest, VI., Andrássy-út 11.

Telefon 167—30.

Exhumál gyorsan és olcsón.

Minden felvilágosítást készséggel ad.

Tisztelettel tudatjuk, hogy a
Siófoki Központi Tejesarnokot
megvettük.

Bárki másnál

előnyösebb feltételek
mellett vásárolunk

tejet.

Arajanlatokat kér:

Havasi Vajvállalat

Siófoki Tejesarnoka Siófok,
vagy Központja Kaposvár.

RAFFIA NINCS!

kelő időben lássuk el magunkat

Szülőköztöző papirspárgával.

Bármily mennyiségben kapható, míg a készlet tart.
Raktár. Azonnal szállítható. Ara 100 kg. kor. 850.—
Olcsóbb mint bármilyen más papirspárga. Kapható:

Papírpár Gyári és Kereskedelmi Részv.-Társ.

Budapest, VII., Rákóczi-út 6. sz.

Telefon: 83—63.

Sürgőncim: Papírtiszt, Budapest

HIRDETÉSEKET

FÖLVESZ

A KIADÓHIVATAL.